

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Miracula, quæ in nonnullis Deiparæ templis ejus invocatione fiant, n. 25

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

MIRACVLA, QUÆ IN NON-
nullis Deiparæ Templis eius inuocatio-
ne fiunt.SACRÆ ÆDIS LAVRETANÆ
miracula.Sacra ædis
Lauretana
in templo.

27
Deiparæ
templi mi-
racula ce-
lebrissima.

24
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

25
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

26
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

27
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

28
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

29
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

30
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

31
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

32
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

33
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

34
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

35
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

36
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

37
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

38
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

39
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

40
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

41
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

42
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

43
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

44
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

45
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

46
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

47
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

48
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

49
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

50
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

51
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

52
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

53
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

54
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

55
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

56
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

57
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

58
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

59
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

60
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

61
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

62
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

63
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

64
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

65
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

66
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

67
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

68
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

69
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

70
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

71
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

72
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

73
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

74
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

75
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

76
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

77
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

78
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

79
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

80
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

81
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

82
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

83
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

84
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

85
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

86
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

87
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

88
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

89
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

90
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

91
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

92
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

93
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

94
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

95
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

96
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

97
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

98
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

99
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

100
ur plura
miracula
o quibus-
dam Dio-
nysio scri-
psit.

ET quia inter sacras Deiparæ ædes omni-
um consensu Lauretana non solum anti-
quitate, verum etiam dignitate, ac celebra-
te facile principem locum tenet; ibi enim Dei
genitrix nata, ibi quæ diu in parentum domo
mansit educata, ibi ab Archangelo Gabriele
salutata Dei filium concepit, atque ad eum ibi
Verbum caro factum est, & habitaui in nobis;
ibi denique Christus Dominus ab Ægypto re-
uerfus cum matre vixit ad annum vique ata-
tis suæ trigimum, quo à Ioanne est baptiza-
tus; huius ædis dignitatē Apostoli ipsi agnos-
centes, eam ingenti honore coluerunt, & ab
alijs pariter cultam esse voluerunt. Idcirco à
Lauretani templi miraculis initium ducam,
quæ certissimis testimonijs explorata noster Ho-
ratus Turicinus in sua historia Lauretana
quinque libris non minus præ, quam luculenter
descripsit.

Sed antequam ulterius progrediamur, præ-
mittam Leandri Alberti ex sacra Prædicato-
rum familia in descriptione Piceni de Laure-
tana æde testimonium, quod paucis multa
ad rem nostram complectatur; illudque ex Ita-
lico sermone in latinum totidem fere verbis
expressit idem Turicinus lib. 2. hist. Laur. cap.
28. Ibi enim Leander non magnificentius,
quàm veris, post multa, quæ in laudem eius
ædis præfatur, hæc habet. Principio igitur
dubitatum non est, quin hoc illud ipsum sit cu-
biculum, ubi cæli Regina edita in lucem est: Nam
præter certissima litterarum monumenta, quæ
Deiparæ Virginis cubiculum ab Angelo huc trans-
latum esse fidem faciunt, nemo est tam serus ac
ferus, nemo tot, tantisque flagitijs, ac sceleribus
cooperus; qui non in ipso sacra domus ingressis
præsentis numinis celestis religionis perfusus, mol-
liri suum sentiat peccatus ad eum, ut venerandum
hæc beata Maria imploret auxilium, ac per eam
à Christo suppliciter oret: suorum veniam delicto-
rum; & sanè ad id ipsum humanos animos divi-
næ vis videtur impellere. Ad hæc accedunt prodi-
gia, ac miracula ibi divinitus edita, beneficiaque
tributa ijs, qui ad Dei parentem supplices confu-
gerunt. Id autem non solum litterarum monumenta
testantur, sed etiam aurea, argentea, ceræ simu-
lacræ, vitæ quoque tabellæ, quæ per multos sa-
ecula, ac secula congesta visuntur: longus sim si ve-

Lauretana
templi mi-
racula.Leander
Albertus.Turicini-
nus.

lem numerando precesse, divina prodigia, ac dona inibi impetrata morialibus; qua quidem tot, tantaque sunt, ut incredibilia videri possint istis, qui non factis adducuntur, ut credant maternam à Deo preces auis hactenus Leander

Nunc ad aliquot miracula eiusdem Deiparæ Lauretanæ invocatione edita veniamus: adjecto Turcellini loco, ubi ea plenius enarrat propter eos tamen, quibus liber Turcellini non suppeti, quædam celebriora ad verbum ex eodem huc transfulimus, pleraque etiam in tractatu de miraculis referemus.

*Tractatu
de miracu-
lis.*

In primis complures desperata omnino à medicis salute, implorata Virginis Lauretanæ ope, pristinae valetudini sunt restituti, apud Turcellinum lib. 1. cap. 3. & 20. & lib. 4. cap. 8. 27. 28. & 29. lib. 5. cap. 17. & 27. in his.

*Paulus II
Pontif. in
Laureta-
na de à
pestilentia
liberatur,
in sanabili
morbo la-
borans B.
Iacobus de
Marchia
à Deo p-
satur.*

Paulus II Pontifex maximus ante Pontificatum pestilentia correptus in Lauretana ædificula sanatur lib. 2. cap. 1.

B. Iacobus de Marchia ex ordine Minorum Concionator Apostolicus, cuius corpus Neapoli propter eius egregiam sanctitatem magna veneratione in templo sanctæ Mariæ Noxæ aservatur: cum insanabili morbo teneretur, doleretque ea de causa omnem iuvandi sacris concionibus homines spem sibi præcisam, factis in Virginis cella sacro, & objecta illi Deiparæ specie iubentis eum alia ab se petere, nam quod peteret esse jam datum, illico sanitatem sibi redditam sensit Turcell. lib. 2. c. 2.

*Alia Lau-
retana æ-
dificula.*

Eiusdem iten Lauretana Virginis beneficio Cæci illuminantur lib. 3. c. 25. & 1. 4. c. 10.

Muti linguæ usum receperunt, quin etiam uni electa lingua restituitur lib. 4. c. 11.

*Longa Nea-
poliana
paralytica
sanatur.*

Surdus auditus conceditur lib. c. 19.

Podagricus sanatur lib. 4. c. 29.

Paralytici curantur, & in his insigne fuit miraculum illud anno 1508. Cui nobilis quædam mulier nomine Looga, paralyti laborans Neapoli Lauretum profecta esset, & in sacra æde missam illam cuperet audire, in qua Evangelium paralytici à Christo sanati legitur, repente Sacerdos quidam eò venit sacrum facturus, & eandem illam missam legere cepit, & ubi ad Evangelii locum pervenit, in quo paralytico Dominus: *Tibi dico surge, perfectæ sanati estis* reddita. Sacerdos autem divinitus missus existimatus est cum nullibi diligenter quaesitus inveniri potuerit. Longa verò gratis Deo, ac Deiparæ actis Neapolim reversa est hospitale ægrotum nulla arte sanabilem atq;

Virginum cœnobium religiosissimum ex Capucinatorum familia, quod B. Mariæ à Hierusalem appellatur, instituit, lib. 2. c. 10. in eod. monasterio vitam traduxit.

Christene quoque Ducis Lotharingie uxor paralytica Lauretum veniens sanatur, lib. 4. cap. 26.

Plurimi Virginis ædificulam ingressi eius dono variis depulsi morbis in culmes reverterunt ex quo numero claudi, surdi, heiniosi, & enragumeni, &c. lib. 3. cap. 13.

27 Sicula quædam mulier Venetiis multos annos vulgato corpore quæstum fecerat, tandem bonis in pecuniam redactis in Patriam per Lauretanum templum, quo inibi vitæ maculas confessione expiaret, & Deiparam Lauretanam salutaret, tñ familiaris quodam suo comite redibat, cum ecce in Recineti tyva conone eam peti, ac transverberat, & ex equo dejectam plagis concidit, ac seminecem beatæ Mariæ Lauretanæ subinde prædium impo-

rantem jugulat, pecuniæque sublatâ recedit. Illa in suo natans cuore jam moribunda lustrantem animam beatissimæ Virginis commendabat. Quæ repente eim veste candida cœlesti emicans luce se offert, & bono animo esse iustam benignè complectitur, moribundamque gremio fovens, simul vulnera corporis tacto sanat, simul ægroti animum cœlesti perfundit gaudio: dein castæ vitæ admodum relinquit ex eius visu evanuit. Ibi tum femina tanquam ex profundo excitata somno recentium vulnere cicatrices jam obductas videt mortiferam juguli plagam persanata sit explorans manu, itaque maximas Deo gratias agit, cumque in subucula cruenta ac lacerata à latrone relicta esset in sylva, à mulionibus qui illac forte transibant, contegitur, & mulo impositam Anconam devenit. inde Lauretum contendit, vitæ labe sacra confessione expiari. Miraculum Deiparæ omnibus prædicat, ad rei fidem faciendam cicatricem in jugulo ostendebat, quæ aurea circa collum monilis in modum fulgebat, ut facillè Deiparæ manu plagam istam tactam, sanataque factires. id verò viderunt non pauci, ex quorum numero fuit Raphael Riera Societatis nostræ Pater & Sacerdos qui hanc rem literarum monumentis traditam ad perpetuum rei memoriam posteris reliquit. Mulier verò ista Laureti vitæ docticeps ducens divisiè per expiata mysteris

mysteriis liberatricem suam invisebat, pluresque ex incolis ad Dei Deiparaeque obsequium flagranti pietatis exemplo incitabat. hæc ex Turcellino lib. 7. cap. 28.

Turcellin.
Marchio.
in Laureta.
adibus va.
leuda à
Deipara
responitur.

Iacobus Marchio Badensis ex Germaniæ Principibus, propter vulnus plumbea glande in Colonienſi tumultu in brachio acceptum, ad ultimam vitæ discrimen venerat: itaque Beatissimam Virginem Lauretanam implorat, vovens se, si saltem recuperasset, Lauretum ad eam cum donis iturum: mox à periculo mortis eximitur, ac sanatur: sed ita, ut brachium movere non posset. Lauretum igitur anno 1584. voti exsolvendi causa, & ipse brachium recuperandi venit: ibi gratis pro recuperata salute Deiparae actis, votivum donum magni pretii, custodibus tradit, & novo se obligat voto si integram sanitatem recipiat; & voto adjectis precibus ad sacrosanctam cellam identidem regressus, in his precibus biduo exacto sub solis occasum ad hospitium, cuius insigne est Verus, se recipit. Nox erat Christi Natalis. quando tercia sedè vigilia Deipara candida in veste collucens se illi offert in quiete, bonum animum habere iussit, brachium manu præhensum extendit illic, sanaque. Marchio igitur tam evidens, testaturque miraculum. Præsidi Lauretano exponit; ille miraculum ritè cõsignandum literis, subscribendumque à testibus curavit: Marchio verò gratis Deo, ac Dei genitrici impendè actis, Romam ad Gregorium decimum tertium summum Pontificem se contulit; miraculum prædicat, cui fidem addebat persona narrantis; Marchio enim antea in Lutheri erroribus enutritus, jam de Catholice Religione, & Christi Vicario bene sentiebat. quare Gregorius miraculi admiratione, lætitiæque perfusus, Marchionem omni honore coluit, qui Germaniam repetens Lauretanam Virginem revisit; vitamque instituit, quæ omnibus esset innocentiae, ac pietatis exemplum; sua etiam auctoritate complures ex suis populatibus ad Catholicam religionem tradidit. multa ab eo præclarè instituta genti suæ salutifera fuissent, nisi immatura mors consecratorum fraude (ut creditum est) accersita, optimi Principis salutaria consilia oppressisset. Turcel. lib. 7. cap. 6.

Leonis X. (qui sedere cœpit anno salutis 1513) Sacerdos erat Dalmata Lauretanæ Virgini vnicè deditus, hic fortè captus à Turcis, & ad deferendam religionem omni artificio sollicitatus, cum nefarias voces averfaretur. Christum ac Mariam identidem invocabat: illisque sciscitantibus, cum nomina illa usurparet, quia hærent mihi, inquit, in præcordiis, tum vero futeres illi ira circumsistit Sacerdos, eique Lauretanam Virginem invocanti adjecto voto, eam primo quoque tempore adeundi, discisso pectore intestina à tummo recisa extrahunt, eaque semineci tradunt simul per ludibrium inceperantes: Abi jam, propera, & præcordia in quibus hæere ais Mariam Lauretanam ad eam perferui vovisti. Monibundus Sacerdos Deo montem morante, viresque suggerente potius ire pergit, multorumque dierum itinere celeriter emento, Lauretum pervenit sua ferens manu. Quacunquè incidit: concursus ad eum teni, seu visendi studio, seu rei cognoscendæ, & ille Lauretani præcipuè templi ministris apertum suum vacuumque pectus, atque præterita manu viscera sua ostentans: totam rem præsentibus breviter & succinctè enarrat. Ad ultimum Virgini Deiparae gratias enixè actis, & solemnibus confessionis Eucharistiaque præsidis communitus, in Deiparae conspectu, complexuque (ut credere par est) efflavit animam. Extà ipsa è regione sacrosanctæ Cellæ suspensa diu advenis spectaculo fuerunt: Quibus tabe absumptis exta è ligno assimilata, atque ibidem affixa, multos annos ei monumentum fuerunt miraculo: quibus deiectis ad conservandam tanti miraculi memoriam, Sacerdos præcordia præterita in tabella depictus additâ brevi totius rei narratione hodie visitur. Hæc ex Turcellino, qui miraculum ad eò testatum esse affirmat, ut nefas sit de eo dubitare, cum multi adhuc eo tempore viverent, qui testabantur exta è ligno expressa à se visa, pluresque accolarum audios, cum dicerent exta ipsa sancti Sacerdotis Dalmatæ dum adhuc essent recentia ab se conspecta & visa esse.

Denique ingentem miraculorum numerum atque magnitudinem, quæ à Deipara Lauretana in hominum utilitatem promanant, non tantum ex his quæ hæcenus commemoravimus, verum etiam ex votivis tabellis omnium oculis ibi expositis, quæ in eiuſmodi miraculorum monumentum sunt: atque ex præ-

ferens Laus
reia vovisti

Sacerdos
Dalmata
exta sua
manu pra

28. Sed hæc de Virginis Lauretanæ beneficiis narrationem claudamus memorabili ac testatissimo Dalmatæ Sacerdotis miraculo apud Turcellinum lib. secundo cap. 18. Tem-

obilissimis

tiosissimis donarijs, quæ in gratiarum actionem pro acceptis beneficijs perpetuò offeruntur, ibique afferuntur, faciliè colligere licet; sunt enim quemadmodum quiuis ex ijs, qui Lauretum adierunt testari potest, multitudine innumera, pretio, ac valore inestimabilia, opere verò, atque artificio ingeniosissimè elaborata. quæ Turfelinus, qui aliquandiu Lauretani Collegij Rector fuit, oculatus eorum testis non minùs fideliter, quàm accuratè describit, ut videre est lib. 2. c. 4. 5. 6. & 17. & lib. 3. c. 19. & 22. lib. 4. cap. 13. & 16. l. 4. à c. 4. ad 8. & c. 14. 20. & à c. 22. ad cap. 25.

Turfelinus.

Atque hæc de Lauretanæ Virginis miraculis, de cuius ædis præstantia, & de Basilica circa illam magnificentissimè excitata, in tractatu de templis Deiparæ nonnulla dicemus.

TEMPLA B. VIRGINIS IN GAL-
lia, & Hispania miraculis il-
lustrata.

*Templa
Deiparæ
miraculis
celeberrima.
Beluacensia.*

29 IN Gallia verò Deipara in multis sibi dicatis templis miracula edit plurima. Et sanè Vincentius Beluacensis in speculo historiali lib. 27. cap. 2. & sequentibus plura commemorat facta in Templo Dei Genitricis in Urbe Sueffionensi, & lib. 26. c. 11. & sequentibus plurima etiam recenset edita inuocatione B. Mariæ Laudunensis; ex quibus complura nos in tractatu de miraculis referemus.

In Hispania quoque quamplurimæ Deiparæ ædes sacræ miraculis illustrantur. Eiusmodi est templum B. Virginis de Pilari, & aliud de Portillo, vtrumque Cæsaraugustæ: eiusmodi est etiam templum Guadalupense, fama clarissimum; aliud quoque, quod Rupis Gallicæ vocant, ad fines diocesis Salmanticensis. hic solum dicam de templo Deiparæ in Monte serrato toto terrarum orbe celeberrimo, vbi tot, tantisque miraculis Deipara coruscet, ut totius orbis partibus religionis causa eò confluentis, ac beneficia à Deipara poscentium multitudo. Extat eiusdem templi Montis serrati historia Galliarum regi ante aliquot annos inscripta, in qua octoginta duo supra trecenta B. Mariæ de Monte serrato inuocatione edita miracula leguntur. Nos breuitati consulentes lectorem ad eam historiam remitemus.

*Templum
B. Virg. in
monte serrato
in Hispania
miraculis præ-
clarissimum.
Historia
montis serrati.
Hieronymus.
Barcinonensis.*

Adjiciam solum, quæ de eius miraculis generatim Hieronymus, Paulus Barcinonensis

testatur in descriptione fluminum & montium Hispaniæ, vbi de monte serrato agens, Templum (inquit) Deiparæ augustissimum in hoc monte, cera, argento, atque auro conflatis per ordinem donarijs onustum est, cuius veterissimi tholi fastigio mirandæ virginis opis miseris: agrisque mortalibus præstitæ, testes appendent, statuas, & depictæ imagines, catenæ, lorice, clypei, & rostra earum erepta, atque alia liberationis ac victoriæ monumenta. Quod omnium maximum est, reuiviscensium hominum funebria vestimenta superate naturæ misericentissimum spectaculum hæc ille.

MIRACVLA IMAGINIS DEIPARÆ
Cestochouensis in Polonia.

30 IN Poloniæ regno in monte claro Cestochouia dicto, Imago Deiparæ magno fidelium concursu religiosissimè colitur, quæ æneis typis Romæ anno lubilæ 1600. cum privilegio Summi Pontificis, & superiorum auctoritate cum innumerabili sanctorum, ac Beatorum nationis Poloniæ & Sueticæ multitudine excusa cernitur. de cuius origine, ac celeberrimis miraculis afferam eiusdem imaginis inscriptionem, quæ hæc omnia breuiter perstringit, ea fere est huiusmodi.

Hæc imago beatissimæ Virginis Cestochouensis fuit à S. Luca depicta, & ab Helena Augusta Ierosolymis Constantinopolim translata, quam Nicephorus Imperator Carolo Magno, is autem Leoni Russiæ Principi dedit; tandem Russiæ in prouinciâ Poloniæ redacta Vladislaus Opolensis Dux anno 1382. eam in montem clarum Cestochouia dictum transtulit. Cicatrices autem, quæ in eius facie cernuntur ab Hussitis, & Tartaris fuerunt inflatæ, & nullis vnquam obduci coloribus potuerunt. Multa huius Virginis interuentu miracula eduntur; inter alia 7. mortui sunt ad vitam reuocati, multi energumeni liberati, cæci, motibundi naufragantes, captiui, variisque morbis affecti diuinâ opem senserunt; & in dies multi varia diuinitus auxilia experiuntur. hæc ibi.

MIRACVLA DEIPARÆ INVO-
catione in nonnullis Germaniis
Templis edita.

31 IN Bavaria templum Deiparæ, quod vocant Oettingensie, miraculis est clarissimum,

*Miracula
plurima
imaginis
Deiparæ
Cestochouensis.*

*Miraculis
Deiparæ*

in Germania edita. Tritemius
 mum, teste Canifio lib. 5. de B. Virg. c. 23. sed
 minimè prætereunda videtur diœcesis Her-
 bipolenfis. Sanè Ioannes Tritemius vir o-
 rum temporum eruditissimus, miracula, quæ
 beatissima Virgo in Germania apud diœcesim
 Herbipolensem in duobus templis ipsi dicatis
 edebat, duobus opusculis accuratè conscripsit,
 quæ in tom. 2. operum eiusdem Tritemii stu-
 dio nostri Ioannis Busti collectorum habentur.
 Alterum, miracula B. Virginis in Ecclesia
 noua in arena prope oppidum Dittelbach in
 Francia Orientali Episcopatus Herbipolensis
 facta duobus libris complectitur. Alterum verò
 eiusdem Virginis miracula in Viticeto,
 iuxta Heilbrunnam Herbipolensis diœcesis
 oppidum edita tribus libris continet; in quibus
 nomina, atque oppida eorum, qui Deiparæ
 beneficia sunt consecuti: quo item anno sin-

Tritemius gula sunt gesta, quibus testibus omnia sint
 cognita, plenissimè commemorat; nos aliqua
 breuiter delibabimus.

Miracula
 imaginis
 Deiparæ
 prope Dittelbach.
 Et in templo quidem Deiparæ prope Dittel-
 bach scribit esse imaginem quandam paruam
 sanctissimæ Dei genitricis filium è cruce iam
 depositum in sinu de more tenentis, ad quam
 Peregrini anno 1505, confluere cœperunt; cu-
 ius inuocatione miracula numero sexaginta,
 eaque cuiusvis generis toto libro 2. diligenter
 exequitur, vnum nos afferemus; ex quo reli-
 qua coniciantur.

Puer à lu-
 po raptus.
 Puer quinque ferme annorum à famelico
 lupo raptus asportabatur in syluam; eius pa-
 rens è longinquo conspicatus, sed opem ferre
 non valens, Deiparam in Dittelbach flexis ge-
 nibus cum voto inuocat; mox Lupus puerum
 intactum de ore dimisit, lib. 2. miraculo 2.

Alia Dei-
 para tem-
 pla in Ger-
 mania mi-
 raculis eo-
 liberrima
 Tritemius
 32 In altero verò Deiparæ templo eiusdem
 diœcesis Herbipolensis, quod de Viticeto ap-
 pellatur, idem Tritemius restatur innumera-
 bila miracula ad annum Domini 1515. cum
 hæc scriberet, ibidem facta: verum ex illis no-
 uem, & quadraginta edita affirmat anno Do-
 mini 1442. quo ad illud fidelium concursus
 fieri cœptus est, additis nominibus, aliisque
 circumstantiis, quibus omnia magis testata
 redduntur.

Nec illud silentio prætereundum, quod
 Tritemius libro 1. opusculi de miraculis B.
 Virginis prope Dittelbach cap. 8. affert, vbi
 complura Deiparæ templa olim miraculis
 clara in Germania recenset. Et sanè (quem
 admodum idem Tritemius animaduertit)

Templa illa constructa ex fidelium oblatio-
 nibus (qui supra naturam sanitatem, vel be-
 neficia Deiparæ inuocatione sunt consecu-
 ti) eorundem miraculorum perspicuè fidem
 faciunt; quin etiam Tritemius templorum no-
 mina & diœceses, annum item, quo miraculis
 florere cœperunt, ponit; & in vna diœcesi Her-
 bipolensi vndecim eiusmodi Deiparæ templa
 miraculis illustria, reliqua verò in diœcesi
 Wormatiensi, Treuirensi, Saltzburgenfi; & ali-
 is in locis fuisse memorat.

MIRACVLA, QVÆ DEIPARA IN

Belgio in templa Hallens, & Siche-
 mienfi edita.

33 Iustus Lipsius eruditione clarissimus mi-
 racula, ac beneficia Virginis Deiparæ,
 quæ in Belgio eam inuocantibus consecit pro
 batissimis testibus explorata, nō minus fidei-
 ter, quàm eleganter literis mandauit, de iisque duo
 opuscula edidit: Alterū de Diua Virgine Hal-
 lensi inscripsit, Alterum de eadem Siche-
 mienfi, siue Aspicollis, ex quo nonnulla huc trans-
 feremus, reliqua tantum indicabimus.

Igitur in templo oppidi Hallensis, quod est
 in finibus Hannoniæ tertio à Bruxella militario
 imago colitur Deiparæ, bipedalis circiter, ex
 puro ligno non solum ab omni carie immunis
 verum ab incendiis, quæ oppidum illud ali-
 quoties sensit, quin etiam Deiparæ ope ipsum
 oppidum ab hoste, & vibellica mirabiliter sæ-
 pe est defensum: hanc imaginem Mechtildis
 soror Henrici Ducis Brabantiae, quæ diem
 obiit anno 1267. iam moritura collocari voluit
 Hallis Hannoniæ, eam verò acceperat à So-
 phia dicti Henrici vxore, huic verò eam de-
 disse putatur mater sua S. Elisabetha Regis
 Hungariæ filia. Caterum tot, tantisque mira-
 culis Deipara eo in loco conulcat, vt non fa-
 cilè describi possint.

Complures enim è magnis vitæ periculis
 eius ope implorata sunt erepti, de quibus Li-
 psius cap. 8. 9. 13. 14. 15. 24. 25. 27. 28. 32.

Aliis oculorum lumen eadem ratione red-
 ditum cap. 12. 26.

Captiui ex teterrimo, ac nunitissimo car-
 cere liberati cap. 23. & 30.

Energumenus cæco dæmone eiecto cura-
 tur cap. 10.

Vir quidam innocens laqueo ad ceruicem
 illigato è patibulo delicitur carnifice ad

Ii

mortem

Miracula
 Deiparæ
 in Belgio.
 Lipsius.

Miracula
 Deiparæ
 in templo
 Oppidi
 Hallens.

E magnis
 vitæ peri-
 culis ere-
 pti.
 Oculorum
 morbo la-
 borantes.
 Captiui.
 Energum-
 enus.
 Laqueo
 suspensi.

mortem integra hora varijs modis eum prementem tandem viuis Deiparæ Hallensis, cui se commendat, beneficio deponitur, ac liber dimittitur cap. 23.

Simile alteri euenit cap. 31.

Quidam in bello, quod inter Anglos, & Gallos gerebatur, ab Anglis in pugna nouem grandioribus acceptis vulneribus, & in flumen deiectus, inde post tres integras horas extractus, singulari Virginis Hallensis ope seruatus est cap. 29.

*In lacuna
aquæ sus-
focatus.*

Puer in lacunam aquæ lapsus à parente diu quæsitus, tandem in lacuna reperitur capite in limo fixus, pedibus superne elatis; eductus expirasse cernitur, elapsa sola hora ab eductione, parens B. Virginem Hallensem pro salute pueri implorat, mox puer palpitat, erigitur, & cum læto patre domum redit cap. 10.

*Aliud si-
mile ex
plum.*

Idem alteri puero euenit anno 1427. qui bi-
duum ceno, atque aquis in voragine obrutus
& mortuus reperiit in altari B. Virginis ante
eius imaginem collocatur à patre, qui lachry-
mis suis Deiparæ opem inuocauit, & statim
puer vitam recipit, mox ad Hallensem Deipar-
am cum puero venit, cui, votum peregrina-
tionis obtulerat capitulo 20.

*Aliud si-
mile.*

34. Puer alter sexennis in puteum lapsus,
cum harpagone extrahitur palam mortuus, &
ipso colore mortis atro; voto autem à matre
Hallensi Virgini nuncupato statim surgit pu-
er, & domum abit anno 1410. c. 10.

*Puer fa-
scia stran-
gulatus.*

Alius item puer anno 1419. causa fasciæ
strangulatus, rigidus, & tres amplius horas
mortuus mansit, sed matre Deiparam Hallen-
sem inuocante rediit, cap. 17.

*Puella in
puteo sus-
focata.*

Eodem anno 1419. Puella in puteum præ-
ceps lapsa, & suffocata edocitor, ac mortua ap-
paruit atro, & lædo colore ad horas circiter tu-
nas mater preces, & vota eidem Virgini Hal-
lensi offert, & puella vitæ restituitur cap. 18.

*Puer, qui
à matris
vtero pro-
diert
mortuus.*

Puer ex vtero nascitur mortuus, & triduum
sepultus matris importunitate, quæ Deiparæ
Hallensis opem inuocarat effossus, membro-
rum motu, atque oris gemitu vitæ signa de-
dit: quare baptismo expiatur, & post aliquot
horas ex hac vita in cælum migrat. hanc rem
non tantum scriptis, & testibus, sed tapete et-
iam picto textili confirmatam asserit Lipsius
cap. 19.

*Lipfius.
Aliud si-
mile ex-
emplum.*

Huic affine est aliud, quod anno 1428. in
vico S. Hilarii prope Cameracum euenit.
Mulier quædam Firmina nomine, vxor Ste-

phani Morelij, puerum peperit mortuum,
quem de more extra locum lacrum sepelie-
runt; mater mœsta, quod absque baptismo di-
em obiisset, Virgini Hallensi, quam annua pe-
regrinatione venerabatur, vota facit: terat-
que de die in diem, vsque ad diem decimum-
quintum à proli sua morte, & iam fidentior
palam affirmat puerum vivere, seque certam
eius rei ex viso nocturno factam esse, quare
mulieres admiostras importuna viget ad
hortum ire, & defossa terra puerum con-
templari num videret: mira res, resossa ter-
ra vident puerum tot iam dies terra discul-
tum, pulchellum, viuudum, & rosa instar
rubentem; nisi quod maxilla altera terræ ag-
gestu attrita leuiter esset; eum tollunt, ad
proximum pagum Vertengelium, qui sic-
quentior erat, deferunt: ibi que signa vitæ clara
dedit; nam & sanguinem è naribus stillat,
oculis lachrymatur, os, oculisque claudit, &
aperit; quare à Parocho non absque difficul-
tate reperto in arce, cui Verticinum nomen
est, baptizatur coram septuaginta homini-
bus: post quinque verò horas ex hac vita
puer felicitè migrat: multa alia admirabilia
in hoc baptismo memorat Lipsius capit. 21. *Lipfius.*
euenisse dum baptisimi gratia noctu defertur
ad illum pagum, dum conuenitur Parochus,
qui ad illum arcem se contulerat; quæ breui-
tatis studio omittimus. Huius miraculi duo
pagi, totque homines testes extiterè, vt pro-
pterea absque magna proteruita in dubium re-
uocari non possit.

Denique plura mira: ula nostra ætate va-
rij generis, & varijs locis à Deipara Hallensi
sunt edita, quæ è tabellis, aut inscriptionibus
templi Hallensis Lipfius cap. 33. collegit, &
iuxta temporum seriem digessit, ac plenius ibi
descripsit, ibi Lector ea inueniet.

35. De diuæ Virginis Siche-
miensis, quod *Miracula
in Templo
B. Virgini
Sichemien-
si in Brab-
antia.*
oppidum est in Brabantia, beneficis; atque
miraculis, aliud integrum volumen idem Li-
pfius concinnauit, in quo omnis generis mor-
borum curationes diligentissimè persequi-
tur: nam cæci, surdi, claudi, paralytici, her-
niosi, epilectici, elephantiaci, vicectosi, vene-
ficio affecti, emergenti, Cancro læuo
morbo, apopleysia, spalmo grauitè laboran-
tes Siche-
miensis Virginis ope, cuius patro-
cinium implorant sanitatem sunt conse-
cuti, à quibus miraculis sigillatim recen-
dis ne nimis longum faciam, super sedendum
dixi

dux; præsertim quia complura his similia alijs in templis per Deiparam effecta commemorauimus.

CONVERSIONES PECCATORVM PER
*Deiparam multipliciter
fieri.*

Ex Deipara peccatorum conversiones existunt.
16. **E**X Deipara quoque non tantum miraculorum figura, sed etiam miracula procedunt, ac tonitrua; & vt omittam vocem illam de throno procedentem Apoc. 19. quæ cœlestes omnes ad Dei laudes excitauit, & aliam vocem Apoc. 21. de Throno similiter exeuntem; quæ dictum est. *Ecce Tabernaculum Dei cum hominibus* & quæ sequuntur; quas ex Virgine processisse ostendemus infra ca. 33. ubi etiam agemus quæ ratione, & i la alia vox, quæ exiit de templo à throno Apoc. 16. Virgini aptari possit) dicamus nunc de vocibus, & tonitruis, quæ ab ipsa manant ad peccatores ad penitentiam reuocandos; ex ea enim tum suauia, tum seuera ad sanandos animos remedia procedunt, dum sanctissima Dei parens, vel blanda aliqua veluti suauissimæ vocis admonitione, vel vehementi animi concussione hunc terret, illum allicit, omnes ad saluberrima consilia permouet.

Hic verò mihi magna leges existit amplissima, letissima quæ narrationis, si commemorare velim quàm multi B. Virginis patrocinio ab alto cupiditatum, ac scelerum, & ab ipsis propè tartari faucibus ad vitæ limina sint restituti, & in tutissimum innocentie finem delati: nihil enim in Christianorum historijs vberius, nihil in omnium luce, & consuetudine, vel certius, vel frequentius: nolim me copia obruat; aliqua indicare non pigebit. Quàm multos obfirmato animo, prauaque consuetudine sceleribus detentos, ad meliorem frugem reuocauit celeberrima illa Lauretanæ Virginis domus; cuius exempla aliquot infra recitabo. Quàm multos in vera, certa quæ pietate custodiuit religiosissima, & per orbem vniuersum diffusa Rosarij sodalitas, seu Confraternitas, quæ Virginis patrocinio gaudet: cuius item rei exempla nonnulla afferam cap. 39. Quid sodalitates, quæ in domibus, & Collegijs nostræ Societatis lesu (sub eiusdem Virginis clientela sunt, quam multos communis vitæ homines à communis vitæ, officij quæ consuetudine, cœlestium

rerum studio inflammatos ad vitam sanctè, ac piè instituendam trahunt; quàm multos à seculi vanitate conuersos in religiosorum hominum disciplinam transmittunt; de quibus vberius cap. 40.

Hanc verò animarum conuersionem per Deiparam procurandam pulchrè præsignificaram legimus in Abigail muliere prudentissima, & speciosissima; quemadmodum animaduertit S. Bonauentura in *Specul. 6. vir. ca. 8. O verè, inquit, admiranda humilitas: Ecce Maria non solum Domini Ancilla, sed etiam seruorum Domini Ancilla quodammodo esse dignatur: Ipsa namque signata est per illam Abigail, pro qua adducenda cum Dauid nuncios misisset: respondit. Ecce famula tua, sit in Ancillam, vt lauet pedes seruorum Domini mei, Per benedictam Ancillam Mariam, quasi tot serui Domini loti sunt, quod fideles eius suffragijs à peccatis mundanis sunt: ipsa enim quasi tot seruorum Domini pedibus aquam obtulit, quot penitentibus lacrymas compunctionis obtinuit. hæc Bonauentura.*

Cæterum ad nonnulla in particulari, quibus animarum conuersiones per Deiparam efficiuntur, veniamus. In primis Religiosorum familias omnes, earumque religiosos (quibus innumerabiles peccatores à vitijs ad pietatem reuocantur) Deipara promouet, fouet, atque tuetur. nonnullarum quoque progressum, vel etiam institutionem nominatim procurasse scribitur in eorundem chronicis; quod peculiariter de Carthusianis, Cisterciensibus, Dominicanis, Franciscanis, Carmelitanis, Seruitis, Montis Oliueti, & de Societate Iesu, probat Hieronymus Platus lib. 1. de bono status Religiosi cap. 34. & nos infra cap. 34. de alijs quoque idem ostendemus. Quocirca Ephræm in orat. de Deipara eam sic affatur: *Tu Monachorum, ac solitariorum stabilimentum.* & infra: *Aue laetitiam, & gloria Sacerdotum, Aue solitariorum solatium.* In has autem Religiones, plerique omnes, qui illis nomen dant, vocationem suam, & à sæculo conuersionem non sine magna gratiarum actione Deiparæ acceptam referunt; ac proinde fructus plurimus, quia tot Religiosis, per tot annorum sæcula in lesu, & in peccatoribus ad salutis viam tradendis per conciones, per Sacramentorum administrationem, per alia ministeria vnicuique Religioso instituto propria, promanat, secundum Deum in B. Virginem multis nominibus, sed